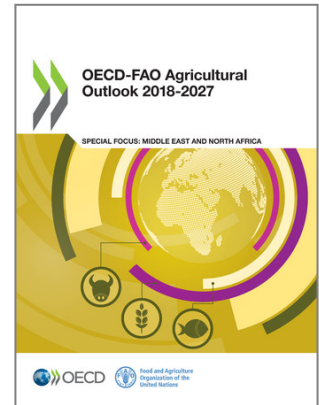

OECD *Multilingual Summaries*

OECD-FAO Agricultural Outlook 2018-2027

Summary in Finnish

Read the full book on: [10.1787/agr_outlook-2018-en](https://doi.org/10.1787/agr_outlook-2018-en)

OECD:n ja FAO:n yhteinen maatalouden markkinakatsaus vuosille 2018-2027

Suomenkielinen tiivistelmä

Maatalouden markkinakatsaus vuosille 2018-2027 on OECD:n ja FAO:n yhteisen työn tulos, jossa on mukana niiden jäsenvaltioiden asiantuntijoiden sekä kansainvälisten perushyödykejärjestöjen toimittamat tiedot. Markkinakatsauksessa annetaan yhteinen arvio maatalouden ja kalatalouden perushyödykemarkkinoiden 10 vuoden näkymistä kansallisella, alueellisella ja globaalilla tasolla. Tämänvuotinen katsaus sisältää erityiskappaleen Lähi-Idän ja Pohjois-Afrikan maatalouden ja kalatalouden näkymistä ja haasteista.

Vuosikymmen vuosien 2007-2008 ruoan hintakriisin jälkeen maailman maatalousmarkkinoiden olosuhteet ovat hyvin erilaiset. Kaikkien peruselintarvikkeiden tuotanto on ollut vahvassa kasvussa ja vuonna 2017 päästiin ennätystasolle useimpien viljakasvien, lihatyyppien, maitotuotteiden ja kalan tuotannossa, ja myös viljavarastot saavuttivat ennennäkemättömän korkean tason. Samaan aikaan kysynnän kasvu alkoi hidastua. Viime vuosikymmenellä kysynnän kasvua vauhditti ennenkaikkea henkeä kohden laskettujen tulojen nousu Kiinan kansantasavallassa (jäljempänä Kiina), mikä stimuloi lihan, kalan ja rehun kysyntää maassa. Tämä kysynnän kasvun lähde on ehtymässä, eivätkä globaalin kysynnän uudet lähteet ole riittäviä ylläpitämään sitä. Siksi maatalouden perustuotteiden hintojen odotetaan pysyvän matalina. Hintojen nousu tulevina vuosina näyttää epätodennäköiselle myös täysien varastojen takia.

Kysynnän kasvun heikentymisen odotetaan jatkuvan koko tulevan vuosikymmenen. Väestön kasvu tulee olemaan kulutuksen kasvun tärkein veturi useimpien peruselintarvikkeiden kohdalla, vaikka ennusteiden mukaan se tulee hidastumaan. Tämän lisäksi monien peruselintarvikkeiden henkeä kohden lasketun kulutuksen odotetaan polkevan paikoillaan globaalilla tasolla. Tämä nähdään selvästi pääasiallisten ravintoaineiden, kuten viljojen, juuresten ja mukuloiden kohdalla, joiden kulutustaso on monissa maissa lähellä kattoa. Sitä vastoin lihatuotteiden kysynnän kasvu hidastuu kulutusmieltymysten alueellisten vaihtelujen ja käytettävissä olevien tulojen rajallisuuden takia, kun taas maitotuotteiden tapaisten eläinperäisten tuotteiden kysyntä tulee kasvamaan nopeammin tulevan vuosikymmenen aikana.

Viljojen ja öljykasvien kysynnän kasvua vetää rehusektori, elintarvikesektori hyvänä kakkosena. Suuri osa rehun lisäkysynnästä tulee edelleen Kiinasta. Rehun kysynnän kasvun ennustetaan silti hidastuvan globaalisti, vaikka eläinperäisten tuotteiden tuotanto tehostuu. Suuri osa elintarvikkeiden lisäkysynnästä tulee olemaan peräisin korkean väestönkasvun alueilta, kuten Saharan eteläpuolisesta Afrikasta, Intiasta, Lähi-Idästä ja Pohjois-Afrikasta.

Biopolttoaineiden valmistuksen raaka-aineina käytävien viljojen, kasviöljyjen ja sokeriruo'on kysynnän odotetaan kasvavan edellistä vuosikymmentä paljon vaatimattomammin. Kun kuluneen vuosikymmenen aikana biopolttoaineiden käytön laajeneminen johti yli 120 miljoonan tonnin lisäkysyntään pääasiassa maissin kohdalla, tämän arviointikauden aikana kasvun odotetaan jäävän enemmän tai vähemmän nolnaan. Kehittyneissä maissa nykyiset politiikkatoimet eivät todennäköisesti tue biopolttoaineiden käytön laajenemista. Siksi kysynnän kasvu tulee pääasiassa kehittyvistä maista, joista useat ovat ryhtyneet biopolttoaineiden käyttöä suosiviin toimiin.

Poikkeuksina henkeä kohden lasketun kysynnän yleisen hidastumisen trendiin ovat sokeri ja kasviöljyt. Kehittyvissä maissa sokerin ja kasviöljyjen kulutuksen arvioidaan kasvavan henkeä kohden, koska kyseisten maiden kaupungistuminen johtaa prosessoidun ruoan ja valmisruokien suurempaan kysyntään. Ravinnon kulutustason ja ruokavalioiden koostumuksen muutokset osoittavat, että aliravitsemuksen, ylipainon ja virheravitsemuksen "kolminkertainen taakka" tulee pysymään ongelmana kehitysmaissa.

Markkinakatsaus arvioi maa- ja kalatalouden kokonaistuotannon kasvavan noin 20 prosentilla tulevan vuosikymmenen aikana, mutta alueiden välillä tulee olemaan merkittäviä eroja. Vahvaa kasvua odotetaan Saharan eteläpuolisessa Afrikassa, Etelä- ja Itä-Aasiassa, Lähi-Idässä ja Pohjois-Afrikassa. Tuotannon kasvun odotetaan olevan sitä vastoin paljon hitaampaa kehittyneissä maissa ja varsinkin Länsi-Euroopassa. Tuotannon kasvu saadaan aikaan pääasiassa sen intensiivisyyden ja tuottavuuden parantamisella, ja osittain karjalaumojen suurentamisesta saatavalla tuotantopohjan laajentamisella sekä laidunmaan muuttamisella viljelymaaksi.

Kulutuksen ja tuotannon hitaamman kasvun takia maatalous- ja kalataloustuotteiden kaupan kasvu tulee markkinakatsauksen mukaan hidastumaan noin puoleen edellisen vuosikymmenen kasvusta. Paljon maatalousmaata omaavien maiden ja alueiden, etenkin Amerikkojen, nettovienti tulee kasvamaan. Nettotuonnin kasvua tullaan näkemään väkirikkaissa maissa tai nopean väestönkasvun maissa, varsinkin Lähi-Idässä ja Pohjois-Afrikassa, Saharan eteläpuolisessa Afrikassa ja Aasiassa.

Melkein kaikkien maataloustuotteiden kohdalla viennin ennustetaan keskittyvän edelleen samoihin vakaisiin päätuottajamaiden ryhmiin. Merkittävänä muutoksena nähdään Venäjän ja Ukrainan kasvava rooli maailman viljamarkkinoilla, mitä pidetään pysyvänä. Vientimarkkinoiden vahva keskittyminen voi lisätä maailman markkinoiden alttiutta tuotteiden toimituskriiseille, jotka ovat seurausta luonnonilmiöistä tai poliittisista tekijöistä.

Maatalouden markkinakatsauksen 2018-2027 perusoletuksena on, että tämänhetkiset toimintapolitiikat jatkuvat tulevaisuudessa. Maataloustuotemarkkinoiden perinteisten riskitekijöiden lisäksi on nähtävissä yhä enemmän maatalouden kauppapolitiikkaa koskevia epävarmuustekijöitä ja huolia mahdollisesta nousevasta protektionismista globaalilla tasolla. Maataloustuotteiden kaupalla on tärkeä rooli elintarviketurvan takaamisessa, mikä korostaa suosiollisten kauppapoliittisten olosuhteiden merkitystä.

Lähi-Itä ja Pohjois-Afrikka

Tämänvuotisen katsauksen erityiskappaleessa tarkastellaan tilannetta Lähi-Idässä ja Pohjois-Afrikassa, missä kasvava ruoan kysyntä ja rajalliset maa- ja vesivarat johtavat kasvavaan riippuvuuteen peruselintarvikkeiden tuonnista. Monet maat käyttävät suuren osan vientituloistaan elintarvikkeiden tuontiin. Niiden elintarviketurva on vaarassa konfliktien ja poliittisen epävakauden takia.

Alueen maatalous- ja kalatuotannon arvioidaan kasvavan noin 1,5 % vuodessa pääasiassa tuottavuuden tehostamisen ansiosta. Alueen maatalouspolitiikat tukevat siementen tuotantoa ja kulutusta, minkä tuloksena 65 % viljelymaasta on omistettu paljon vettä vaativille viljoille ja etenkin vehnälle, jonka osuus ruokavalion tuomasta energiasta on suuri. Väestön ruokavalioiden odotetaan pysyvän edelleen vahvasti vilja- ja sokeripitoisina ja sisältävän vähän eläinperäisiä proteiineja.

Vaihtoehtoinen lähestymistapa elintarviketurvaan ohjaisi maatalouspolitiikkaa viljanviljelyn tukemisesta maaseudun kehittämiseen, köyhyyden vähentämiseen ja arvoltaan parempien puutarhaviljelytuotteiden tuotantoon. Tällainen muutos edistäisi myös siirtymistä monipuolisempaan ja terveellisempään ruokavalioon.

© OECD

Tämä yhteenveto ei ole virallinen OECD-käännös.

Tämän yhteenvedon kopioiminen on sallittua sillä edellytyksellä, että OECD:n tekijänoikeudet ja alkuperäisen julkaisun nimi mainitaan.

Monikieliset yhteenvedot ovat käännettyjä otteita OECD:n julkaisuista, jotka on julkaistu alun perin englanniksi ja ranskaksi.

[Read the complete English version on OECD iLibrary!](#)

© OECD (2018), *OECD-FAO Agricultural Outlook 2018-2027*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/agr_outlook-2018-en